

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **Moravskoslezský kraj**, IČ: 708 90 692, se sídlem v Ostravě, 28. října 2771/117, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 15, na ochranu proti nečinnosti,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o návrhu na zahájení sporného řízení žalobce ze dne 24.10.2013, a to do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti, v níž se domáhal uložení uvedené povinnosti (soud návrh výroku rozsudku formuloval obecněji tak, aby odpovídal lépe ust. § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“). V nejprve popsál skutkový stav věci (mezi účastníky nesporný), a dále tvrdil, že se domáhal vydání opatření proti nečinnosti podáním ze dne 2.6.2014, kterou zaslal ministru financí jako nadřízenému orgánu, který odpověděl přípisem ze dne 18.6.2014, kde se shoduje s postupem ministerstva financí, tedy že sporné řízení nelze zahájit a odkazuje na to, že musí být zahájeno řízení o porušení rozpočtové kázně podle ust. § 22 odst. 5 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2000 Sb.“ nebo „rozpočtová pravidla“). Žalobce s takovým právním názorem nesouhlasí, neboť zmocnění příslušné regionální rady krátit příslušné dotace z poskytnuté smlouvy je obsaženo přímo v této smlouvě, proto když tato oznámila krácení dotace, postupovala s touto smlouvou a žalobci, pokud s tímto postupem nesouhlasí, nezbývá nic jiného, než iniciovat spor z uzavřené veřejnoprávní smlouvy, o němž však nebylo rozhodnuto.

Žalobce vyčerpal veškeré prostředky, které mu procesní předpis dává a podle jeho názoru má žalovaný postupovat podle ust. § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a spor rozhodnout. Poukazuje dále na to, že ust. § 169 správního řádu výslovně nestanovuje správní orgán věcně příslušný k rozhodnutí o sporu z těchto smluv, žalobce dovedl tuto příslušnost k ministerstvu pro místní rozvoj z ust. § 133 odst. 1 správního řádu, kam i návrh podal, toto ministerstvo postoupilo návrh žalovanému. Žalovaný tak od data, kdy mu bylo podání postoupeno, ve věci nerozhodl.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když tvrdil, že ve věci je příslušné ministerstvo pro místní rozvoj (poukazoval přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.11.2013, čj. 9 Afs 38/2013-53). V dalším vyjádření setrval na svém názoru, který ve věci zastává, tedy že správným postupem je řízení podle rozpočtových pravidel, neboť ze smlouvy nelze již postupovat v tomto případě, kdy dotace již byla proplacena, a je tak namístě postupovat procesně podle daňového řádu.

Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

Pro úplnost soud poznamenává, že v řízení nejednal s žalobcem navrženou zúčastněnou osobou (Regionální rada regionu soudržnosti Moravskoslezsko), neboť podle názoru soudu v řízení na ochranu proti nečinnosti tento subjekt nesplňuje zákonné podmínky pro zúčastněnou osobu podle ust. § 34 s.r.s. (žádné rozhodnutí nebylo vydáno, proto jím nemůže být nijak dotčen v právech, pokud by namítal nevydání rozhodnutí, měl tak učinit žalobou).

Při ústním jednání soud provedl konstataci skutkových zjištění z předloženého správního spisu i listin předložených žalobcem, které však nejsou mezi účastníky spornými.

Dne 23.3.2009 byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace mezi žalobcem jako příjemcem dotace a Regionální radou regionu soudržnosti Moravskoslezsko jako poskytovatelem dotace, tato smlouva byla dále měněna uzavřenými dodatky. Dodržování podmínek dotace bylo provedeno auditem, o němž byla zpracována zpráva o auditu operace č. 1.21/2012/P ze dne 2.7.2012.

Návrhem ze dne 24.10.2013, čj. MSK 142570/2013, se žalobce u ministerstva pro místní rozvoj domáhal vydání rozhodnutí, že žalobce není povinen vrátit odpůrci (Regionální radě soudržnosti Moravskoslezsko) část dotace podle ustanovení čl. VI. odst. 5 Smlouvy o poskytnutí dotace ve výši 6.100.837,50 Kč.

Ministerstvo pro místní rozvoj usnesením ze dne 13.12.2013, čj. 33575/2013-91, postoupilo toto podání žalovanému (ministerstvu financí).

Ministerstvo financí (žalovaný) usnesením ze dne 11.3.2014, čj. MF-122974/2013/12-1204, postoupilo toto podání Úřadu regionální rady soudržnosti Moravskoslezsko jako správnímu orgánu k jeho vyřízení s právním názorem, že příslušná dotace již byla vyplacena, auditním subjektem bylo následně konstatováno, že smlouva o dotaci byla porušena ze strany příjemce (žalobce), může být toto porušení kvalifikováno pouze jako porušení rozpočtové kázně podle ust. § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., a podle ust. § 22 odst. 9 písm. b) tohoto zákona je kompetentní k případnému uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně Úřad Regionální rady regionu soudržnosti. Proto nelze považovat podání žalobce za návrh na

zahájení sporného řízení podle ust. § 141 správního řádu a podle ust. § 12 správního řádu tak bylo toto podání postoupeno příslušnému orgánu k vyřízení.

Žalobce poté podal žádost o uplatnění proti nečinnosti úřadu podáním ze dne 2.6.2014 k ministru financí, ten přípisem ze dne 18.6.2014 odpověděl, že nečinnost úřadu v tomto postupu nevidí.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného z hlediska, zda měl za povinnost vydat příslušné rozhodnutí, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu je v době vydání tohoto rozsudku (ust. § 81 odst. 1, 2 s.ř.s.), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

Právní rámec pro hodnocení skutkového stavu činí tato ustanovení.

Podle ust. § 141 odst. 1 správního řádu: „*Ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.*“.

Podle ust. § 141 odst. 7 správního řádu: „*Rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.*“.

Podle ust. § 12 správního řádu: „*Dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.*“.

Podle ust. § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb.: „*Neoprávněným použitím peněžních prostředků podle odstavce 1 je jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků. Za neoprávněné použití peněžních prostředků podle odstavce 1 se považuje také*

a) porušení povinnosti stanovené právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, která souvisí s účelem, na který byly peněžní prostředky poskytnuty,

b) porušení povinnosti stanovené právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, která souvisí s účelem, na který byly peněžní prostředky poskytnuty, ke kterému došlo před připsáním peněžních prostředků na účet příjemce a které ke dni připsání trvá; den připsání peněžních prostředků na účet příjemce se považuje za den porušení rozpočtové kázně; penále za porušení rozpočtové kázně se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce na základě platebního výměru odvod uhradit,

c) neprokáže-li příjemce peněžních prostředků, jak byly tyto prostředky použity.“.

Podle ust. § 22 odst. 9 zákona č. 250/2000 Sb.: „*O uložení odvodu a penále podle odstavců 4 až 6 za porušení rozpočtové kázně rozhoduje*

- a) u svazku obcí orgán určený k tomu stanovami, jinak orgán, který jedná jménem svazku obcí navenek,*
b) u Regionální rady regionu soudržnosti úřad Regionální rady regionu soudržnosti.“.

V případě posouzení tvrzené nečinnosti, když bylo v řízení zjištěno, že se žalobce domáhal prostředky, které mu právní řád přiznává, této ochrany ve správním řízení, soud zastává názor, že podaný návrh žalobce nebyl řádně procesně projednán a nebylo o něm procesně korektně rozhodnuto.

Úprava tzv. sporného řízení podle správního řádu je poměrně novým právním institutem, s nímž nejsou v naší právní praxi velké zkušenosti. Celé pojetí tohoto sporného řízení však zjevně vychází z jiných sporných řízení, kdy příslušná úprava v ust. § 141 se obsahově blíží občanskému soudnímu řízení. Podstatným závěrem pro tuto věc však je skutečnost, jak má a může být o podaném návrhu na zahájení sporného řízení rozhodnuto. Tuto procesní úpravu podle názoru soudu upravuje ust. § 141 odst. 7 správního řádu, podle níž je nutné při rozhodnutí postupovat a tak s podaným návrhem nakládat (po proběhlém sporném řízení před příslušným správním orgánem).

V této věci je patrné, že žalobce podal návrh na zahájení sporného řízení, a o tomto návrhu nebylo procesně korektně rozhodnuto, neboť tento návrh zůstal nerozhodnut v tom smyslu, že skončil jako podání postoupené žalovaným regionální radě s tím, že se jedná o porušení rozpočtových pravidel, a proto má být rozhodnuto ve smyslu zákona č. 250/2000 Sb. Takový postup však podle názoru soudu procesně není správný, neboť nerespektuje ust. § 141 odst. 7 správního řádu – postupem podle ust. § 12 správního řádu se totiž návrh postupuje orgánu, který ale není příslušným rozhodnout o tomto návrhu, ale obsah tohoto návrhu žalovaný tímto postupem přeformuluje a učiní z něj asi nějaké oznámení o tom, že měla být porušena rozpočtová pravidla. Tak ale postupovat nelze, neboť postoupením věci podle ust. § 12 správního řádu (které pochopitelně obecně nemožné není) zůstane příslušný návrh nerozhodnut a tím se založí nečinnost příslušného správního úřadu. Pokud žalovaný zastává právní názor, že návrh na zahájení sporného řízení nelze podat, neboť dotace z uzavřené smlouvy již byla vyplacena a namísto je tak postupovat podle zákona č. 250/2000 Sb. a daňového řádu jako při porušení rozpočtové kázně, musí rozhodnout o návrhu podle ust. § 141 odst. 7 správního řádu (v případě, že bude vycházet z tohoto svého právního názoru, tak návrh zamítne). Jinak postupovat nelze, neboť při právním názoru, který zastává žalovaný, již podaný návrh věcně hodnotí (tedy nehodnotí pouze procesní podmínky, kdo má o návrhu rozhodnout, aby mohl postupovat v tomto případě podle ust. § 12 správního řádu, ale hodnotí okolnosti důvodnosti podaného návrhu, tedy návrh samotný) a tím o něm věcně rozhoduje.

V této souvislosti pak soud uvádí k námitce žalovaného ohledně věcné příslušnosti rozhodnutí o tomto návrhu a zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, že není rozhodné v této fázi řízení (resp. nečinnosti), kdo má o návrhu věcně rozhodnout (to si musí případně procesně řádně vyhodnotit žalovaný), ale hodnotí se, kdo je nečinný, tedy jinými slovy řečeno, u kterého správního orgánu tento podaný návrh zůstal nerozhodnut, a ten je v této fázi řízení věcně příslušným. Tímto správním úřadem je žalovaný, neboť jemu byl návrh postoupen ministerstvem pro místní rozvoj (soud v tomto řízení nehodnotí, zda důvodně či nikoliv), a žalovaný je tak posledním orgánem, který o návrhu měl rozhodnout. Proto žaloba důvodně míří proti žalovanému, neboť se opírá o konkrétní návrh žalobce ze dne 24.10.2013, o němž není rozhodnuto.

Soud tak po této argumentaci nemůže uzavřít jinak, než že podaná žaloba je důvodná a proto ji vyhověl, když návrh výroku rozsudku formulačně upravil tak, aby výrok rozsudku odpovídal ust. § 81 s.ř.s. Soud v této souvislosti poznamenává, že vůbec nehodnotí případné vydané rozhodnutí žalovaného, které může být různé poté, co bude provedeno příslušné řízení, případně zhodnoceny procesní podmínky pro věcné rozhodnutí. Soud pouze ukládá povinnost takové rozhodnutí vydat, neboť o návrhu žalobce věcně rozhodnuto nebylo a návrh tak zůstal nerozhodnut procesním postupem žalovaného, který jej postoupil jako jiné podání třetímu subjektu. Stav ke dni rozhodnutí soudu je tak takový, že návrh na zahájení řízení stále procesně zůstal u žalovaného, který o něm nerozhodl, proto je žaloba důvodná.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 61 odst. 1 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. června 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová